

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep
0032 Oslo**Studieseksjonen**Saksbehandler: Ingegjerd Skeie Bjørndal
Besøksadr: Remmen, Halden
Telefon: 69215165
E-post: ingegjerd.s.bjorndal@hiof.no
Telefaks:

Deres ref.: 200800545-/KOE

Vår ref.: 2008/245

Dato: 22.04.2008

Høringsuttalelse: NOU 2008:3 Sett under ett

Høgskolen i Østfold viser til brev av 28.01.08 med invitasjon til høring i forbindelse med NOU 2008:3 Sett under ett. Ny struktur i høyere utdanning.

Høringsuttalelsen ble behandlet på høgskolens styremøte 21. april 2008 som sak 8/2008.

Under møtet ble det fremmet forslag om å støtte følgende forslag i Stjernø utvalgets innstilling i kapittel 7:

1. Institusjonene skal ha en enhetlig ledelse, der rektor skal være øverste leder av både den faglige og administrative delen av virksomheten.
2. Institusjonene skal selv avgjøre om man skal ha valgt eller ansatt rektor.
3. Uavhengig av om rektor ansettes eller velges. Er det viktig at prosessen involverer ansatte og studenter på en måte som gir legitimitet og sikrer kandidater med tilstrekkelig kvalifikasjoner. Derfor skal bruk av nominasjonskomite eller søkekomite lovfestes.
4. Rektor skal være medlem av styret, uavhengig av om hun/han er valgt eller ansatt.
5. Styret skal ledes av et eksternt styremedlem.
6. Styret skal ha 11 medlemmer, hvorav 4 valgt blant ansatte i undervisnings og/eller forskerstillinger (eventuelt inkludert eksternt valgt eller ansatt rektor), 1 medlem valgt blant de teknisk og administrativt ansatte, 2 medlemmer valgt blant studentene og 4 eksterne medlemmer.

3 av styrets medlemmer stemte for dette forslaget.

Vedtaket i høgskolens styre ble for øvrig som følger:

Styret slutter seg til det framlagte utkast til høringsuttalelse med de tilføyelser som framkom i møtet.

Vedlagt følger høgskolens høringsuttalelse.

Med hilsen

Birgitta Rødstøl Næss
Høgskoledirektør

Ingegjerd Skeie Bjørndal
Rådgiver

Dato: 22.04.2008

HØRINGSUTTALELSE TIL NOU 2008:3 SETT UNDER ETT

Departementets brev datert 28. januar 2008 inviterer til høring på Innstilling fra Stjernø utvalget: NOU 2008: 3 med høringsfrist 1. mai. Departementet ber om at kommentarer redigeres med henvisning til innstillingens kapittelinndeling.

Høgskolen i Østfold har merket seg at departementet spesielt ønsker kommentarer til situasjonsbeskrivelse og forståelse av utviklingstrekk og hovedutfordringer i norsk høyere utdanning.

Innledningsvis vil en bemerke at det er gitt en relativt kort høringsfrist til en så stor og omfattende innstilling. Høgskolen har imidlertid gjennomført en omfattende høringsrunde hvor alle avdelinger, organisasjoner og studenter har medvirket. Synspunktene og merknadene som kom fram under denne høringsrunden ligger som grunnlag for nedenstående uttalelse.

Uttalelsen ble lagt fram for og vedtatt av høgskolestyret 21. april 2008.

Generelle betraktninger til kap.5 Utviklingstrekk og utfordringer i norsk høyere utdanning

I det store og hele mener Høgskolen i Østfold at innstillingen gir en god beskrivelse av den situasjon høyere utdanning i Norge nå befinner seg i, og de utfordringer som sektoren står overfor i et 10 – 20 års perspektiv. Innstillingen belyser godt nødvendigheten av nasjonale tiltak for å sikre kvalitet i framtidig utdanning og forskning. Høgskolen er enig med utvalget i at det er en reell fare for fragmentering av høyere utdanning og at det er etablert for mange og til dels for små enheter. Enkelte læresteder sliter med å oppfylle kvalitetskravene som stilles internasjonalt og av NOKUT. Innenfor enkelte studieretninger er det overkapasitet av studieplasser, noe som kan medføre synkende inntakskvalitet. Høgskolen ser det derfor som viktig at en finner fram til løsninger for sektorens framtidige organisering og struktur som hindrer at kompetanse og ressurser blir spredt så tynt utover at både kvalitet i utdanning og forskning blir skadelidende. Høgskolen ser på samarbeid institusjonene imellom som en god strategi for å unngå ytterligere fragmentering.

På enkelte punkter synes situasjonsbeskrivelsen å være noe unyansert og til dels utilstrekkelig. Eksempelvis:

Innstillingen mangler en bredere omtale av livslang læring. Livslang læring er et aspekt som lenge har vært vektlagt i debattene om utdanningsinstitusjonenes oppgaver og samfunnsansvar, og er et viktig tema i forbindelse med rekruttering av studenter, geografisk tilgjengelighet og innretting av studietilbud som er siktet inn mot regionens og næringslivets behov.

Institusjonenes ansvar for ajourføring og faglig oppdatering av yrkesaktive, som forutsetter en aktiv etter- og videreutdanningsvirksomhet, må langt på vei være avhengig av nær kontakt med lokal region og lokalt næringsliv.

Høgskolen skulle også gjerne ha ønsket en noe grundigere utredning og vurdering av institusjonenes plass som samfunnsbyggende institusjoner, samfunnsoppdraget og derigjennom forskningens plass som medspiller i og premissleverandører for innovasjon og entreprenørskap lokalt.

Høgskolen skulle ønsket at en i større grad også hadde drøftet de utfordringer som administrasjonene står overfor blant annet ved at stadig mer komplekse administrative

systemer og databaser tas i bruk, og hvor kravene til de ansattes kvalifikasjoner har blitt vesentlig endret i løpet av relativt kort tid.

Behovet for rekruttering og utvikling av personalet er også et område som utvalget burde ha omtalt og problematisert som et viktig moment i en nødvendig og påkrevd omstillingsprosess.

Til Kapittel 6: Institusjonsstruktur

Det kan synes som om utvalget har stor tro på at størrelse og robuste og sterke institusjoner sikrer kvalitet, uten at en har definert hva en mener med et sterkt og robust fagmiljø. Høgskolen kan heller ikke se at utvalget har dokumentert at "små utdanninger" generelt har dårlig kvalitet.

Høgskolen vil betone at noe av styrken ved høyere utdanning i Norge er variasjon og mangfold, der forskjellige tradisjoner og kulturer har fått utviklet seg og gitt ulike, interessante og nyskapende innfallsvinkler til fag og utdanninger. Høyere utdanning er blitt tilgjengelig for hele befolkningen uansett geografisk bosted. Norge har fått mange sterke, robuste høyskoler med kompetanse til å drive egen forskning. Dette kan ikke anses som et problem, men som en styrke.

Likevel mener vi at tendensen til fragmentering, mange og konkurrerende tilbud innen samme region med påfølgende kamp om studenter og spredning av kompetanse og ressurser er uheldig. Det er derfor viktig at det nå tas grep for å få til en hensiktsmessig omstrukturering av høyere utdanning.

Høgskolen mener prinsipielt at frivillige sammenslåinger, eller omorganiseringer vil være å foretrekke, men ser samtidig behov for sterkere sentral styring, gjennom bruk av ulike incitamenter. En viss statlig styring må til bl.a. for å sikre nasjonal støtte til utsatte fagområder slik at en ikke mister kompetanse som er nødvendig for landet. Et regionalt samarbeid må være basert på vurderinger av utviklingspotensiale og nytteverdi. Viktigere enn sammenslåing er det å ha en klarere arbeidsdeling/spesialisering mellom de ulike lærestedene. Det kan pekes på at mindre institusjoner har både god søkning og høy kvalitet og status fordi de tilbyr unike studier eller har særskilt profilerte og attraktive studietilbud. Ut i fra strategiske vurderinger bør institusjonene utvikle tette bånd til utvalgte samarbeidspartnere både i Norge og i andre land.

Høgskolen ønsker ikke å ha en utdannings- og forskningssektor preget av regionale konflikter og tvangssammenslåinger. De beste løsninger må finnes uten at organiseringen av høyere utdanning styres av regionale særinteresser og alliansebygging styrt av lokal optimalisering. Derfor blir sentral medvirkning viktig, ja tvingende nødvendig, i den kommende strukturprosessen.

Langt på vei vil høgskolen kunne støtte utvalgets forslag om en blanding mellom flercampus- og en prosess- og differensieringsmodell. Høgskolen mener dette vil kunne ivareta behovet for selvstyring i tillegg til en fornuftig andel statlig styring. En utvikling hvor fagmiljøene kommer styrket ut av reorganiseringsprosessene slik at en oppnår en skarpere faglig profilering og med faglig høy kvalitet må være målet.

Høgskolen i Østfold er en av de få statlige høgskolene som tilbyr en kunstfaglig utdanning: Akademi for scenekunst. Høgskolen påpeker det betenkelige i at scenekunstheltet ikke er nevnt spesielt i utredningen. Utvalget sier at den akademiske produksjonen ved kunsthøgskolene er lav, og påpeker at ingen av institusjonene har rett til å tildele doktorgrader. Det er beklagelig at utvalget tydeligvis ikke har blitt orientert om

"Stipendiatprogrammet for kunstnerisk utviklingsarbeid", som er kunstutdanningenes alternativ til doktorgradsløp. Bakgrunnen for etableringen av dette stipendiatprogrammet var nettopp å sette fokus på selve kunstproduksjonen for kunstutdanningsinstitusjonene – og ikke på den akademiske produksjonen.

Høgskolen er av den oppfatning av kunstutdanningen bør være organisert innenfor UH-sektoren, men er skeptiske til for store institusjoner, bl.a. fordi det blir lang avstand mellom ledelse og fagmiljøet. Dette kan bli en spesielt stor utfordring for kunstutdanningene som er ressurskrevende både mht. bl.a. økonomi, oppfølging av det enkelte talent og areal.

Til kapittel 7. Styring og ledelse i universitets- og høyskolesektoren

Høgskolen ser det som unødvendig å ta en ny debatt omkring styring og ledelse. Framtidig valg av modell må vurderes i lys av institusjonenes spesifikke organisering, ønsker og behov når valget skal stå mellom delt eller enhetlig ledelse, valgt eller ansatt rektor. Institusjonenes autonomi må sikres, men med den klare forutsetning at medbestemmelse og demokratiske spilleregler følges. Både studenter, undervisnings-, forsknings- og administrativt ansatte må sikres medvirkning i beslutningsprosessene sammen med eksterne styrerepresentanter. Ingen gruppering bør etter høgskolens mening ha flertall i institusjonens øverste organ.

Evalueringen av kvalitetsreformen konkluderer med at det har skjedd en utvikling hvor de formelle kollegiale organene har blitt nedbygd eller endret fra besluttende til rådgivende organer. Dette er et trekk som er forsterket etter kvalitetsreformen. Universitets- og høyskoleloven bør derfor inneholde bestemmelser der kollegiale organer inngår i styringsstrukturen som en normalordning. Dette blir særlig viktig å ivareta dersom det foreslås større fusjoner.

Statlig eierskap og styring av både høyskoler og universitet må opprettholdes. Det er viktig at det er Staten som står som garantist for de akademiske friheter, både for institusjoner og enkeltindivid ved institusjonene.

Til kap. 8 Kriterier for akkreditering som universitet

Høgskolen ser ingen grunn til at Norge skal ha strengere krav til akkreditering som universitet enn det andre land stiller. Jaget etter å nå målet for akkreditering som universitet kan lett føre til at andre sider ved høgskolenes samfunnsoppdrag nedprioriteres og utvannes. Det kan gå ut over kvaliteten i grunnutdanningen og også redusere ressurser til annen samfunnsviktige oppgaver innen etter- og videreutdanning, livslang læring, kontakt og samarbeid mot nærmiljø og bedrifter og øvrige FoU oppdrag. Utvalgets forslag om krav om 1 doktorgradutdanning og stabil studentrekruttering og studentstørrelse er fornuftige kriterier (uten at høgskolen dermed ønsker å binde seg til et studenttall på 5000 studenter). Høy kvalitet i forskningen og et faglig sterkt fagmiljø bør være de viktigste forutsetningene for akkreditering. Dersom en kan konsentrere satsningen rundt ett fagfelt fremfor fire fagfelt, kan dette være et incitament for å søke samarbeid med andre institusjoner om andre tilbud, flere joint degrees og felles studieprogrammer.

Til kapittel 9 En styrket forskerutdanning

Høgskolen i Østfold støtter utvalgets forslag til en styrket forskerutdanning. Høgskolen mener forskerskoler som nettverk mellom flere institusjoner både nasjonalt og internasjonalt er et godt forslag. Alt tyder på at kravene til samarbeid mellom institusjoner vil øke, uavhengig av fremtidig institusjonsstruktur. Derfor er det fornuftig at det legges til rette for at institusjonene også skal samarbeide om forskerskoler. Utvalgets forslag om statlig styring også når det gjelder minstekrav til forskerutdanningene er positiv. Høgskolen tror at krav må stilles for at tilbudene som opprettes skal ha den

nødvendige grad av kvalitet. Det må imidlertid understrekes at en satsning på forskerskoler slik det er beskrevet også krever at tilstrekkelig midler bevilges dersom kvaliteten på forskerskolene skal bli god nok.

Til kapittel 10 Finansieringssystemet for universiteter og høyskoler

Høgskolen støtter utvalgets forslag om at dagens finansieringssystem videreføres med noen justeringer. Det er for eksempel problematisk at finansieringsmodellen først og fremst premierer kvantitet, mens målsettingene legger stor vekt på kvalitet. Komponenten Studiepoengsproduksjon kan med fordel reduseres noe, da vi mener den fungerer mer som konkurransefremmende element og premierer kvantitet og gjennomstrømning mer enn kvalitet i læringsarbeidet.

Basisfinansieringen må derfor styrkes og resultatkomponentene vektas noe mindre, samtidig som vi støtter større åpenhet om grunnlaget for tildelingen av basisbevilgningen.

Høgskolen mener at det er behov for å utvikle et mer balansert system hvor også samarbeid mellom institusjonene og mellom læresteder, instituttsektor og næringsliv blir verdsatt.

Forslaget om å innføre strategisk undervisningsbevilgning er fornuftig og støttes, men den bør ikke gå på bekostning av basisbevilgningen. Disponeringen bør tilligge den enkelte institusjon.

Det er viktig at en har forutsigbarhet i sin virksomhet med mulighet for å kunne budsjettere for en 2-3 års periode. Det vil bidra til bedre planlegging og en mindre uheldig konkurransesituasjon.

Finansieringsordninger som gjør det mulig for de enkelte institusjoner å bevare sin egenart og følge opp egne satsingsområder og prioriteringer bør honoreres. Det ville derfor være positivt om forskningskomponenten utvides med nye indikatorer som ivaretar lærebokproduksjon, mer erfaringsbaserte publikasjoner og arbeider som når et bredere publikum.

Når det gjelder finansieringen av kunstutdanninger, ønsker høgskolen å påpeke at det bør gis tilnærmet like forutsetninger for utdanning innenfor scenekunst, om det skjer i eller utenfor dagens kunsthøgskoler. Dette er ikke tilfelle i dag.

Til kapittel 11 Små studiesteder

Som tidligere nevnt er høgskolen noe tvilende til utvalgets tro på at institusjons størrelse sikrer kvalitet i høyere utdanning. Høgskolen er imidlertid enig i at en med fordel må kunne skille mellom desentraliserte studietilbud og det å opprettholde små studiesteder/campus. Små og sårbare studiesteder med lav rekruttering bør vurderes nedlagt eller fusjonere med andre studiesteder, men små robuste fagmiljøer med unike studietilbud og med forskning av høy kvalitet bør få leve selv om det etter utvalgets definering må betones som små. Dette gjelder bl.a. kunstutdanninger. Høgskolen ønsker også å påpeke at små studiesteder med høy FoU-aktivitet kan være svært verdifulle for den enkelte region.

Til kapittel 12 Dimensjonering, arbeidsdeling og ansvar for små og utsatte fag.

Høgskolen støtter utvalgets forslag om at departementet sikrer klarere ansvarsdeling mellom ulike institusjoner for små og utsatte fag. Selv om studentenes egne valg må ha betydning for den totale dimensjonering av studietilbud, må myndighetene sørge for at landet har tilstrekkelig utdanningstilbud som sikrer kvalifisert og tilstrekkelig arbeidskraft på sentrale områder for regionene og landet samlet. Høgskolen er bekymret for konkurransesituasjoner som kan ødelegge fagmiljøer framfor å styrke dem.

Til kapittel 13 Universitet på internasjonalt nivå

Høgskolen er enig i utvalgets analyse og støtter tanken om å samle og prioritere forskningsressurser slik at forskningsmiljø også kan konkurrere på et høyt internasjonalt nivå.

Til kapittel 14 Styrking av profesjonsutdanningene i høyskolene

Høgskolen er helt enig i at kvaliteten i profesjonsutdanningene må styrkes, og mener at dette kapittelet er et av de viktigste i innstillingen. All profesjonsutdanning må bygge på utvikling av praksisopplæring, fagutvikling og forskning. Erfarings- og forskningsbasert kunnskap må bidra til å sikre faglig forsvarlighet og kvalitet i praksis.

Profesjonsutdanningenes videreutvikling til en mer forsknings- og kunnskapsbasert profesjonsutdanning må sees i tilknytning til utviklingen av mastergrader. Når strukturen i høyere utdanning vurderes, må spørsmålet om 5-årig master i profesjonsfag diskuteres nærmere.

Høgskolen mener det er viktig å styrke forholdet mellom forskning og virksomheten i praksisfeltet til profesjonsutdanningene. FoU-arbeid må derfor være en sentral del av kvalifiseringen til yrket og stå sentralt i yrkesutøvelsen.

Høgskolen støtter ikke forslaget om å avvikle ordningen med nasjonale rammeplaner. Høgskolen mener rammeplanene bør bli mindre detaljerte, og i større grad enn tidligere definere kompetansemål og læringsutbytte heller enn å detaljfeste innsatsfaktorer. Vi mener nasjonale rammeplaner er med å sikre kvalitet og større mulighet for samordning og samarbeide mellom institusjonene.

Praksisopplæringen er en svært viktig del av profesjonsutdanningene, og dette anerkjennes i utvalgets arbeid. Det er for eksempel innenfor dette området vi i dag ser de største utfordringene i forhold til kvalitet i både lærerutdanningen, sykepleierutdanningen, fysioterapiutdanningen o.s.v. Høgskolen støtter utvalgets vektlegging, men vil påpeke behovet for økt kompetanse og ressurser i praksisfeltet for å realisere dette.

Høgskolen støtter utvalgets forslag om en klargjøring av ansvarsfordelingen mellom høyskole og praksisfelt/yrkesfelt med hensyn til praksisopplæringen i de korte profesjonsutdanningene. Utdanningsinstitusjonene har i dag det formelle ansvaret for hele utdanningen, også praksisopplæringen. Yrkesfeltets rolle og ansvar bør imidlertid tydeliggjøres. Store deler av utdanningen foregår i praksisfeltet. Utdanningsinstitusjonene og yrkesfeltet må derfor ha et felles ansvar for profesjonskvalifiseringen og ansvars og rollefordelingen må tydeliggjøres. Vi støtter utvalgets forslag om at det gjennomføres forsøk og evalueringer med sikte på å få mer kunnskap om gode samarbeidsløsninger

Utvalget mener at det er viktig at øvingsskoler ser på seg selv som likeverdige kvalifiseringsarenaer for lærerstudentene og at det også er viktig å bruke erfaringen og kunnskapen som lærerne har opparbeidet seg. Høgskolen støtter dette synspunktet.

Utvalget ønsker mer målrettet kompetanseheving av ansatte i profesjonsutdanningene og foreslår at det avsettes egne midler til dette. Utvalget ser også for seg økt vitenskapeliggjøring av utdanningene på yrkenes egne premisser. Dette er helt nødvendig for høy kvalitet i utdanningen. Vi mener derimot at disse midlene ikke kun må øremerkes til at utvalg av fagmiljøer og institusjoner, men tilføres hele profesjonsutdanningsfeltet. Det må unngås at en velger løsninger og incentiver som kan stimulere til A og B lag.

Høyere utdanning må i større grad enn hittil ta ansvar for etter- og videreutdanning. I et yrkeslangt liv er det behov for faglig fornying i lys av livslang læring. I noen av de mindre fagene er tilbudene for etter- og videreutdanning svært begrenset. Ikke alle deler av utdanningssystemet har tatt inn over seg behovet studentenes har for framtidig etterutdanning.

Til kapittel 15 Sentre for fremragende undervisning

Høgskolen støtter utvalgets forslag om å opprette Sentre for fremragende undervisning (SFFU). Fra sentralt hold må det settes i gang tiltak for å belønne god undervisning sett i lys av de effektivitetskrav som stilles til utdanningsinstitusjonene i dag. Det er i noen grad grunnlag for å være bekymret for at for eksempel gjennomstrømning fører til at undervisningskvaliteten kommer i annen rekke. Hovedoppgaven er å utdanne gode fagpersoner, derfor må fokus være på høy kvalitet.

Høgskolen støtter tanken om at SFFU tildeles fagmiljøer fremfor institusjoner. En institusjon kan romme mange fagmiljøer med store forskjeller innad, derfor er det viktig at belønningen tilfaller det fagmiljøet som har utmerket seg. Dette kan bidra til utvikling for flere fagmiljø ved samme institusjon, og dermed være en ressurs for hele institusjonen.

Høgskolen er positivt innstilt til de foreslåtte kriteriene for senterne, spesielt når det gjelder punktene:

- Sammenheng mellom forskning og undervisning
- Samarbeid med arbeids- og næringsliv
- Student-/kandidattilfredshet
- Nettverk for samarbeid med andre miljøer innenfor eller utenfor institusjonen

Forskningens betydning for undervisningskvalitet har lenge vært i fokus.

Høgskolen mener at forskning - både formidling til og involvering av studentene i forskning - kan bidra til å styrke kvaliteten på utdanningene. Forelesere og veiledere som forsker har ofte førstehåndskunnskap om det studentene skal møte i arbeidslivet. I tillegg kan trening i forskning stimulere og bidra til at flere studenter velger en akademisk karriere og samarbeider med forskningsmiljøer når de er ute i arbeidslivet.

Samarbeid med arbeids- og næringsliv er viktig for å gi studentene realistiske erfaringer med arbeidslivet de senere skal ut i. Erfaring med arbeidslivet bidrar til at studentenes utdanning i større grad inneholder relevante tema.

Høgskolen støtter de foreslåtte kriteriene for student-/kandidattilfredshet.

De fagmiljøene som tildeles et senter, bør ha gode metoder for måling av tilfredshet.

Målingen bør inngå som en del av et større system der en kan sammenlikne resultatene fra semester til semester. I tillegg bør studentene ha en vesentlig rolle i vurderingen, både i gjennomføring og vurdering av resultatene.

Samarbeid både innefor samme institusjon og med andre fagmiljøer er et stadig viktigere tema, og høgskolen er enig med utvalget i at samarbeid kan være en styrke for utdanningskvaliteten. Høgskolen støtter derfor utvalgets forslag om at samarbeid skal være et kriterium for å få tildelt SFFU

Vi er enig i utvalgets forslag om at SFFU skal være tidsbegrenset med nye søknadsrunder med jevne mellomrom, men mener at 5 år er en for kort periode. Perioden bør være så lang at fagmiljøet kan benytte seg av midlene til å utvikle metoder og høste erfaringer over noe lengre tid.

Til kapittel 16 Universitetenes og høyskolenes regionale betydning

Høgskolen støtter utvalgets analyser og forslag.

Utvalget fokuserer i mange av sine forslag på mer robuste fagmiljøer og bedre kvalitet i høyere utdanning, og et av tiltakene som foreslås er en omorganisering til større enheter. Dette skal imidlertid ikke gå på bekostning av de regionale og lokale bidragene, for eksempel tilgjengelighet til utdanningstilbudene eller FoU-virksomhet av stor betydning for regional utvikling. Vi vil derfor advare mot samorganiseringsformer som bidrar til en for stor sentralisering av myndighet, kompetanse og aktivitet.

Til kapitlene 17, 18, 19, 20, 21 og 22

Høgskolen slutter seg til utvalgets forslag og synspunkter. Høgskolen vil særlig understreke at mange av de forslag som tilrås forutsetter friske midler til sektoren, og vi slutter oss til oppsummeringen av budsjettmessige konsekvenser i kapittel 22.2.4.

Oppsummering:

Høgskolen i Østfold slutter seg i store trekk til de analyser og forslag til tiltak som foreslås i Stjernø-utvalgets innstilling.

Hovedhensikten med Stjernø-utvalgets forslag er å heve kvaliteten på utdanningstilbud og forskning i høyere utdanning. Utvalgets forslag bør derfor vurderes ut fra i hvilken grad de tjener til å styrke kvalitet og kompetanse. Når det gjelder spørsmålet om en eventuell reorganisering av sektoren, tilrås høgskolen at frivillighet og prosessorientert tilnærming til reorganiseringen bør oppmuntres, og faglige hensyn må være styrende for prosessen. Samtidig ser vi behovet for en noe sterkere sentral styring. En god balanse mellom sentral styring og lokal autonomi må etterstrebes.

Institusjonene bør ikke påtvinges en bestemt styrings- og ledelsesmodell, det bør være åpning for valg etter institusjonenes organisasjonsstruktur, egne ønsker og behov.

Fragmentering av utdanningstilbud må motarbeides. Sterkere og bedre sikring av små og utsatte utdanninger forutsetter økt fokus og styring fra sentrale hold ved bruk av ulike incentiver. Høgskolen mener at størrelse alene ikke kan brukes som kriterium for å sikre god rekruttering og gode og sterke fagmiljøer.

Administrative forhold, rekrutteringsproblematikk og kompetanseutviklingsplaner bør få større plass enn det har i Stjernø-utvalgets innstilling når en skal foreta beslutninger om strukturelle endringer.

Høgskolen støtter forslaget om endring av kriteriene for akkreditering til universitet, særlig fordi vi mener dette vil minske og motvirke den økende konkurranse om studietilbud, ressurspersoner, forskningsmidler og studenter vi nå ser utvikler seg i jaget på universitetsstatus.

Høgskolen mener rammeplaner for profesjonsutdanninger bør videreføres, men med mindre detaljeringsgrad, og hvor det legges mer vekt på kompetansemål og læringsutbytte. Høgskolen mener det er viktig at kvaliteten i profesjonsutdanningene styrkes gjennom kompetanseløft, fortløpende evaluering og erfaringsbasert forskning og utviklingsarbeid. Arbeidsdeling mellom utdannings- og praksisfeltet bør avklares og styrkes.

Høgskolen støtter forslag om styrking av forskerutdanning, etablering av forskerskoler etter nettverksmodellen og etablering av Sentre for fremragende undervisning.

Høgskolen mener en justering av finansieringssystemet er påkrevd. Basis bør økes.